ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 2020

Vyhlásené: 2. 9. 2020 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah dokumentu je právne záväzný.

238

OZNÁMENIE

Ministerstva zahraničných vecí a európskych záležitostí Slovenskej republiky

Ministerstvo zahraničných vecí a európskych záležitostí Slovenskej republiky oznamuje, že v súvislosti s nadobudnutím platnosti Mnohostranného dohovoru na zavedenie opatrení na zamedzenie narúšania základov dane a presunov zisku súvisiacich s daňovými zmluvami (oznámenie č. 339/2018 Z. z.) vo vzájomných vzťahoch medzi Slovenskou republikou a Ruskou federáciou 1. októbra 2019 sa zmenila a doplnila Zmluva medzi vládou Slovenskej republiky a vládou Ruskej federácie o zamedzení dvojakého zdanenia v odbore daní z príjmov a z majetku (oznámenie č. 31/1998 Z. z.).

V zmysle článku 35 dohovoru tieto zmeny a doplnenia nadobúdajú účinnosť

a) v súvislosti s daňami vyberanými zrážkou pri zdroji zo súm vyplatených alebo pripísaných nerezidentom, ak skutočnosť vedúca k vzniku takýchto daní nastala 1. januára 2021 alebo po tomto dátume, a

b) v súvislosti so všetkými ostatnými daňami uloženými zmluvným štátom pre dane uložené v súvislosti so zdaňovacími obdobiami začínajúcimi sa 30. novembra 2020 alebo po tomto dátume.

Zmeny a doplnenia k Zmluve medzi vládou Slovenskej republiky a vládou Ruskej federácie o zamedzení dvojakého zdanenia v odbore daní z príjmov a z majetku uverejnenej v Zbierke zákonov Slovenskej republiky pod číslom 31/1998 Z. z. (ďalej len „zmluva“):

1. Existujúci text preambuly zmluvy „želajúc si uzatvoriť zmluvu o zamedzení dvojakého zdanenia v odbore daní z príjmov a z majetku“ sa nahrádza nasledovným znením článku 6 ods. 1 a 3 dohovoru:

   „želajúc si ďalej rozvíjať ekonomické vzťahy a posilniť spoluprácu v daňových záležitostiach, s cieľom zamedziť dvojitému zdaneniu v súvislosti s daňami, na ktoré sa táto zmluva vzťahuje, bez toho, aby sa vytvárali príležitosti na nezdaňovanie alebo znížené zdanenie prostredníctvom daňových únikov alebo vyhýbania sa daňovej povinnosti (vrátane schém hľadania najvýhodnejších daňových podmienok formou tzv. treaty shopping s cieľom získať úľavy, ktoré takáto zmluva poskytuje ako nepriamu výhodu pre rezidentov tretích krajín)“.

2. K existujúcim ustanoveniam článku 1 zmluvy sa dopĺňa nasledovné znenie článku 3 ods. 1 dohovoru:

   „Na účely zmluvy, príjem plynúci určitým subjektom alebo usporiadaniam alebo ich prostredníctvom, s ktorými sa zaobchádza ako s úplne alebo čiastočne transparentnými podľa vnútroštátnych daňových predpisov jedného alebo oboch zmluvných štátov, sa bude považovať za príjem rezidenta zmluvného štátu, avšak len do takej miery, do akej daný zmluvný štát tento príjem považuje na daňové účely za príjem rezidenta tohto zmluvného štátu.“.

3. K existujúcim ustanoveniam článku 1 zmluvy sa dopĺňa nasledovné znenie článku 3 ods. 2 dohovoru:

   „Ustanovenia článku 23 zmluvy sa neuplatnia, pokiaľ takéto ustanovenia umožňujú zdanenie druhým zmluvným štátom výlučne preto, že tento príjem je tiež príjmom plynúcim rezidentovi tohto druhého zmluvného štátu.“.

4. K existujúcim ustanoveniam článku 1 zmluvy sa dopĺňa nasledovné znenie článku 11 ods. 1 dohovoru:

   „Zmluva sa nedotýka zdanenia, ktoré uplatňuje zmluvný štát voči svojim rezidentom, s výnimkou výhod poskytnutých podľa ustanovení článku 9 ods. 2 zmluvy a článkov 18, 19, 20, 23, 24, 25 a 27 zmluvy.“.

5. Článok 4 ods. 3 zmluvy sa nahrádza nasledovným znením článku 4 ods. 1 dohovoru:

   „Ak v dôsledku ustanovení článku 4 ods. 1 zmluvy osoba, ktorá nie je fyzickou osobou, je rezidentom viac ako jedného zmluvného štátu, potom príslušné úrady týchto zmluvných štátov sa vynasnažia určiť vzájomnou dohodou, v ktorom zmluvnom štáte sa takáto osoba bude považovať za daňového rezidenta na účely zmluvy, pričom sa bude prihliadať na miesto jej skutočného vedenia, miesto jej vzniku alebo miesto, kde bola osoba inak založená, a na akékoľvek iné relevantné faktory. Ak neexistuje takáto dohoda, nebude mať takáto osoba nárok na žiadne úľavy alebo oslobodenie od dane podľa ustanovení zmluvy okrem prípadov, a to v takom rozsahu a spôsobom, na akom sa môžu dohodnúť príslušné úrady zmluvných štátov.“.

6. Článok 5 ods. 4 zmluvy sa nahrádza nasledovným znením článku 13 ods. 2 dohovoru:

   „Bez ohľadu na článok 5 ods. 1, 2 a 3 zmluvy má sa za to, že výraz „stála prevádzkareň“ sa nevzťahuje na:

   a) využívanie zariadenia iba na uskladnenie, vystavenie alebo dodanie tovaru alebo výrobkov patriacich tejto osobe,

b) udržiavanie zásoby tovaru alebo výrobkov patriacich tejto osobe iba na účely uskladnenia, vystavenia alebo dodania,

c) udržiavanie zásoby tovaru alebo výrobkov patriacich tejto osobe iba na účely spracovania inou osobou,

d) udržiavanie trvalého zariadenia na podnikanie iba na účely nákupu tovaru alebo výrobkov alebo na účely zhromažďovania informácií pre túto osobu,

e) udržiavanie trvalého miesta výkonu činnosti výlučne na účely vykonávania akejkoľvek činnosti v mene podniku, ktorá nie je uvedená v písmenách a) až d),

f) udržiavanie trvalého miesta výkonu činnosti výlučne pre akúkoľvek kombináciu činností uvedených v písmenách a) až e),

za predpokladu, že takáto činnosť alebo v prípade písmena f) celková činnosť trvalého miesta výkonu činnosti predstavuje činnosti prípravného alebo pomocného charakteru.“.

7. Článok 5 ods. 5 a 6 zmluvy sa nahrádzajú nasledovným znením článku 12 ods. 1 a 2 dohovoru:

„1. Bez ohľadu na článok 5 ods. 1 a 2 zmluvy, ale s výhradou odseku 2 tohto bodu, ak osoba koná v zmluvnom štáte v mene podniku a pritom v rámci tejto činnosti obvykle uzatvára zmluvy alebo zohráva hlavnú úlohu pri uzatváraní zmlúv bez významných úprav zo strany podniku, pričom sa tieto zmluvy uzatvárajú:

a) v mene podniku; alebo

b) o prevode vlastníckych práv k majetku alebo na udelenie práv na používanie majetku, ktorý podnik vlastní, alebo ktorý má podnik právo používať; alebo

c) na poskytovanie služieb týmto podnikom,

bude sa takýto podnik považovať za podnik, ktorý má stálu prevádzkareň v tomto zmluvnom štáte v súvislosti s akýmikoľvek činnosťami, ktoré takáto osoba vykoná pre podnik, okrem prípadov, keď tieto činnosti, ak boli vykonané podnikom prostredníctvom trvalého miesta výkonu činnosti tohto podniku v tomto zmluvnom štáte, nebudú dôvodom na to, aby sa toto trvalé miesto výkonu činnosti považovalo za zakladajúce stálu prevádzkareň podľa definície stálej prevádzkarne uvedenej v článku 5 zmluvy (v znení úprav podľa dohovoru).

2. Odsek 1 sa nepoužije, pokiaľ osoba, ktorá koná v jednom zmluvnom štáte v mene podniku druhého zmluvného štátu, vykonáva činnosť v prvom zmluvnom štáte ako nezávislý zástupca a koná v mene tohto podniku v rámci riadneho výkonu tejto činnosti. Pokiaľ však osoba koná výlučne alebo takmer výlučne v mene jedného alebo viacerých podnikov, s ktorými je úzko prepojená, takáto osoba sa nebude považovať za nezávislého zástupcu v zmysle tohto odseku, a to vo vzťahu k akémukoľvek takémuto podniku.“.

8. K existujúcim ustanoveniam článku 5 zmluvy sa dopĺňa nasledovné znenie článku 13 ods. 4 dohovoru:

„Článok 5 ods. 4 zmluvy (v znení úprav podľa dohovoru) sa neuplatní na trvalé miesto výkonu činnosti, ktoré podnik používa alebo udržiava, ak tento podnik alebo s ním úzko prepojený podnik vykonáva činnosť na tom istom mieste alebo na inom mieste v rámci toho istého zmluvného štátu, a:

a) toto miesto alebo iné miesto predstavuje stálu prevádzkareň pre daný podnik alebo s ním úzko prepojený podnik podľa ustanovení zmluvy, v ktorých sa definuje stála prevádzkareň, alebo

b) celková činnosť, ktorá je výsledkom kombinácie činností vykonávaných týmito dvomi podnikmi na tom istom mieste alebo tým istým podnikom alebo jeho úzko prepojeným podnikom na dvoch miestach, nemá prípravný alebo pomocný charakter,

za predpokladu, že tieto činnosti vykonávané týmito dvomi podnikmi na tom istom mieste alebo tým istým podnikom alebo jeho úzko prepojeným podnikom na dvoch miestach, predstavujú doplňujúce funkcie, ktoré sú súčasťou ucelenej činnosti podniku.“.

9. K existujúcim ustanoveniam článku 5 zmluvy sa dopĺňa nasledovné znenie článku 14 ods. 1 dohovoru:

„Výlučne na účely určenia toho, či už uplynulo obdobie (alebo obdobia) uvedené v ustanovení článku 5 ods. 3 zmluvy:

a) pokiaľ podnik jedného zmluvného štátu vykonáva činnosti v druhom zmluvnom štáte na mieste, ktoré zakladá stavenisko, stavbu alebo montáž a tieto činnosti sa vykonávajú počas jedného alebo viacerých časových období, ktoré v úhrne presahujú 30 dní, avšak nepresahujú dĺžku obdobia alebo období uvedených v ustanoveniach článku 5 ods. 3 zmluvy; a

b) pokiaľ sa súvisiace činnosti vykonávajú v tomto druhom zmluvnom štáte na tom istom stavenisku, stavbe alebo montáži počas rôznych období, z ktorých každé presahuje 30 dní vykonávané podnikmi úzko prepojenými s prvým uvedeným podnikom,

potom sa tieto rôzne časové obdobia pripočítajú k celkovému časovému obdobiu, počas ktorého prvý uvedený podnik vykonával činnosť na takom stavenisku, stavbe alebo montáži.“.

10. K existujúcim ustanoveniam článku 5 zmluvy sa dopĺňa nasledovné znenie článku 15 ods. 1 dohovoru:

„Na účely článku 5 zmluvy (v znení úprav podľa dohovoru), osoba je úzko prepojená s podnikom, ak na základe všetkých relevantných skutočností a okolností jedna osoba ovláda druhú, alebo ak sú obidve ovládané tými istými osobami alebo podnikmi. V každom prípade sa osoba bude považovať za úzko prepojenú s podnikom, pokiaľ má jeden v držbe, či už priamo alebo nepriamo, viac ako 50-percentný podiel (beneficial interest) na druhom (alebo v prípade spoločnosti viac ako 50 percent celkových hlasovacích práv a hodnoty akcií spoločnosti alebo podiel na vlastnom imaní spoločnosti (beneficial equity interest)), alebo ak iná osoba má v držbe, či už priamo alebo nepriamo, viac ako 50-percentný podiel (alebo v prípade spoločnosti viac ako 50 percent celkových hlasovacích práv a hodnoty akcií spoločnosti alebo podiel na vlastnom imaní spoločnosti) na osobe a podniku.“.

11. K existujúcim ustanoveniam článku 13 zmluvy sa dopĺňa nasledovné znenie článku 9 ods. 4 dohovoru:

„Na účely zmluvy zisky, ktoré plynú rezidentovi jedného zmluvného štátu zo scudzenia akcií alebo porovnateľných podielov, ako napríklad podiely v osobnej obchodnej spoločnosti alebo truste, môžu byť zdanené v druhom zmluvnom štáte, ak kedykoľvek počas obdobia 365 dní predchádzajúcich scudzeniu viac ako 50 percent hodnoty týchto akcií alebo porovnateľných podielov priamo alebo nepriamo predstavuje nehnuteľný majetok nachádzajúci sa v druhom zmluvnom štáte.“.

12. Článok 25 ods. 1 druhá veta zmluvy sa nahrádza nasledovným znením článku 16 ods. 1 druhej vety dohovoru:

„Prípad musí byť predložený do troch rokov od prvého oznámenia o opatrení smerujúcom k zdaneniu, ktoré nie je v súlade s ustanoveniami zmluvy.“.

13. K existujúcim ustanoveniam zmluvy sa dopĺňa nasledovné znenie článku 7 ods. 8 až 13 dohovoru:

„8. Ak tento bod neuvádza inak, rezident zmluvného štátu nebude mať nárok na výhodu, ktorá by bola inak poskytnutá podľa zmluvy, inú ako výhodu podľa ustanovení podľa ustanovení článku 4 ods. 3 zmluvy, článku 9 ods. 2 zmluvy a článku 25 zmluvy, pokiaľ takýto rezident nie je „oprávnenou osobou“ podľa odseku 9 tohto bodu v čase, keď by sa

výhoda mala poskytnúť.

9. Rezident zmluvného štátu sa považuje za oprávnenú osobu v čase, keď by bola výhoda inak poskytnutá podľa zmluvy, ak v tomto čase je rezident:

a) fyzickou osobou;

b) týmto zmluvným štátom alebo jeho nižším správnym útvarom alebo miestnym úradom;

c) spoločnosťou alebo iným subjektom, ak hlavný druh jej akcií je pravidelne obchodovaný na jednej alebo viacerých uznaných burzách cenných papierov;

d) subjektom, ktorý nie je fyzickou osobou a ktorý:

i) je neziskovou organizáciou typu, na ktorom sa zmluvné štáty dohodli prostredníctvom výmeny diplomatických nót; alebo

ii) je subjektom alebo organizáciou založenou v tomto zmluvnom štáte, ktorá sa podľa vnútroštátnych daňových predpisov tohto zmluvného štátu považuje za samostatný subjekt, a:

A) ktorá bola založená a vykonáva činnosť výlučne alebo takmer výlučne s cieľom spravovať alebo poskytovať dôchodkové dávky a vedľajšie alebo príležitostné dávky fyzickým osobám a ktorá v tejto súvislosti podlieha príslušnej regulácii zo strany daného zmluvného štátu, jeho nižších správnych útvarov alebo miestnych úradov; alebo

B) ktorá bola založená a vykonáva činnosť výlučne alebo takmer výlučne s cieľom investovať finančné prostriedky v prospech subjektov alebo organizácií uvedených v bode A);

e) subjektom iným ako fyzickou osobou, pokiaľ aspoň polovicu dní dvanásťmesačného obdobia, do ktorého spadá obdobie, keď by výhoda inak bola poskytnutá, subjekty, ktoré sú rezidentmi tohto zmluvného štátu a ktoré majú nárok na výhody zo zmluvy podľa písmen a) až d), vlastnia, či už priamo alebo nepriamo, minimálne 50 percent akcií tohto subjektu.

10. a) Rezident zmluvného štátu bude mať nárok na výhody zo zmluvy v súvislosti s časťou príjmu plynúceho z druhého zmluvného štátu bez ohľadu na to, či rezident je oprávnená osoba, pokiaľ sa rezident aktívne zúčastňuje na výkone činnosti v prvom zmluvnom štáte, a príjem plynúci z druhého zmluvného štátu vyplýva z tejto činnosti alebo s ňou súvisí. Na účely tohto bodu výraz „aktívny výkon činnosti“ nezahŕňa nasledujúce činnosti alebo akúkoľvek ich kombináciu:

i) činnosti holdingovej spoločnosti;

ii) poskytovanie celkového dozoru alebo správy skupiny spoločností;

iii) poskytovanie skupinového financovania (vrátane cash poolingu); alebo

iv) investovanie alebo riadenie investícií, pokiaľ tieto činnosti nevykonáva banka, poisťovacia spoločnosť alebo registrovaný obchodník s cennými papiermi v rámci bežného výkonu ich riadnej činnosti.

b) Ak rezidentovi jedného zmluvného štátu plynie časť príjmu z činnosti, ktorú tento rezident vykonáva v druhom zmluvnom štáte, alebo plynie časť príjmu zo zdrojov v druhom zmluvnom štáte od prepojenej osoby, podmienky uvedené v písmene a) sa budú považovať za splnené s ohľadom na takú časť, iba ak činnosť, ktorú rezident vykonáva v prvom uvedenom zmluvnom štáte, s ktorou sa táto časť súvisí, je podstatná vo vzťahu k rovnakej činnosti alebo doplnkovej činnosti, ktorú vykonáva rezident alebo takáto prepojená osoba v tomto druhom zmluvnom štáte. To, či činnosť je významná na účely tohto písmena, sa určí na základe všetkých skutočností a okolností.

c) Na účely uplatnenia tohto odseku sa činnosti vykonávané prepojenými osobami

v súvislosti s rezidentom zmluvného štátu považujú za činnosti vykonávané týmto rezidentom.

11. Rezident zmluvného štátu, ktorý nie je oprávnenou osobou, bude mať tiež nárok na výhodu, ktorá by inak bola v súvislosti s časťou príjmu poskytnutá podľa zmluvy, pokiaľ aspoň polovicu dní ktoréhokoľvek dvanásťmesačného obdobia, do ktorého spadá obdobie, keď by výhoda bola inak poskytnutá, subjekty, ktoré sú rovnocennými príjemcami výhod, vlastnili, či už priamo alebo nepriamo, minimálne 75-percentný podiel na rezidentovi.

12. Ak rezident zmluvného štátu nie je ani oprávnenou osobou podľa ustanovení odseku 9, ani nemá nárok na výhody podľa odseku 10 alebo 11, potom príslušný úrad druhého zmluvného štátu môže napriek tomu poskytnúť výhody podľa zmluvy alebo výhody v súvislosti s určitou časťou príjmu s ohľadom na predmet a účel zmluvy, ale len vtedy, ak tento rezident takémuto príslušnému úradu uspokojivo preukáže, že ani jeho založenie, akvizícia alebo udržiavanie, ani výkon jeho činnosti nemali ako jeden z hlavných účelov získanie výhod podľa tejto zmluvy. Predtým ako žiadosť, ktorú rezident zmluvného štátu podá podľa tohto odseku, bude buď schválená, alebo zamietnutá, príslušný úrad druhého zmluvného štátu, ktorej bola žiadosť predložená, sa poradí s príslušným úradom skôr uvedeného zmluvného štátu.

13. Na účely tohto bodu:

a) výraz „uznávaná burza cenných papierov“ označuje:

i) akúkoľvek burzu cenných papierov založenú a ako takú regulovanú podľa vnútroštátnych predpisov niektorého zmluvného štátu; a

ii) akúkoľvek inú burzu cenných papierov, na ktorej sa dohodnú príslušné úrady zmluvných štátov;

b) výraz „hlavný druh akcií“ označuje triedu alebo triedy akcií spoločnosti, ktorá predstavuje väčšinu celkových hlasovacích práv a hodnoty spoločnosti, alebo triedu alebo triedy podielov na subjekte, ktorý v úhrne predstavuje väčšinu z celkového počtu hlasov a hodnoty tohto subjektu;

c) výraz „rovnocenný príjemca“ označuje akúkoľvek osobu, ktorá by mala nárok na výhody v súvislosti s časťou príjmu poskytnutou zmluvným štátom podľa vnútroštátnych právnych predpisov tohto zmluvného štátu, zmluvy alebo podľa akýchkoľvek medzinárodných právnych dokumentov, ktoré sú rovnocenné alebo ešte výhodnejšie ako výhody, ktoré sa majú priznať časti príjmu podľa tejto zmluvy. Na účely určenia, či je osoba rovnocenným príjemcom v súvislosti s dividendami, sa bude predpokladať, že táto osoba má v držbe rovnaký majetok spoločnosti vyplácajúcej dividendy, ako je majetok, ktorý má v držbe spoločnosť, ktorá si nárokuje takúto výhodu v súvislosti s dividendami;

d) v súvislosti s osobami, ktoré nie sú spoločnosťami, výraz „akcie“ označuje podiely, ktoré sú porovnateľné s akciami;

e) dve osoby sa považujú za „prepojené osoby“, ak jedna z nich vlastní, či už priamo alebo nepriamo, minimálne 50-percentný podiel na druhej osobe (alebo v prípade spoločnosti minimálne 50 percent celkových hlasovacích práv a hodnoty akcií spoločnosti), alebo ak iný subjekt vlastní, priamo alebo nepriamo, minimálne 50-percentný podiel na úžitkoch (alebo v prípade spoločnosti minimálne 50 percent celkových hlasovacích práv a hodnoty akcií spoločnosti) v každom subjekte; v každom prípade je však osoba prepojená s inou osobou, ak na základe všetkých relevantných skutočností a okolností jedna osoba ovláda druhú alebo ak obidve sú ovládané tou istou osobou alebo osobami.“.

14. K existujúcim ustanoveniam zmluvy sa dopĺňa nasledovné znenie článku 7 ods. 1 dohovoru:

„Ak je možné usúdiť, a to s ohľadom na všetky relevantné skutočnosti a okolnosti, že získanie výhody zo zmluvy bolo jedným z hlavných účelov akéhokoľvek opatrenia alebo akejkoľvek transakcie priamo alebo nepriamo vedúceho k tejto výhode, táto výhoda bez ohľadu na ktorékoľvek iné ustanovenia zmluvy nebude poskytnutá vo vzťahu k časti príjmu alebo

majetku, pokiaľ sa nepreukáže, že poskytnutie tejto výhody v danej situácii by bolo v súlade s účelom a cieľom príslušných ustanovení zmluvy.“.

15. K existujúcim ustanoveniam zmluvy sa dopĺňa nasledovné znenie článku 10 ods. 1, 2 a 3 dohovoru:

„1. V prípade, že:

a) podniku jedného zmluvného štátu plynie príjem z druhého zmluvného štátu, pričom prvý zmluvný štát považuje takýto príjem za príjem prisúditeľný stálej prevádzkarni podniku, ktorá je umiestnená na území tretieho štátu; a

b) zisky prisúditeľné danej stálej prevádzkarni sú vyňaté zo zdanenia v prvom zmluvnom štáte,

výhody plynúce zo zmluvy sa neuplatnia vo vzťahu k časti príjmu, ku ktorému daň v treťom štáte predstavuje menej ako 60 percent dane, ktorá by bola vyrubená vo vzťahu k tejto časti príjmu v prvom zmluvnom štáte, ak by bola stála prevádzkareň umiestnená v prvom zmluvnom štáte. V takom prípade, akýkoľvek príjem, na ktorý sa vzťahujú ustanovenia tohto odseku, bude zdanený v súlade s vnútroštátnymi predpismi druhého zmluvného štátu bez ohľadu na akékoľvek iné ustanovenia zmluvy.

2. Odsek 1 sa nepoužije, ak príjem plynúci z druhého zmluvného štátu uvedeného v odseku 1, plynul v dôsledku alebo v súvislosti s aktívnym výkonom činnosti vykonávanej prostredníctvom stálej prevádzkarne (okrem činností investovania, správy investícií alebo len samotnej držby investícií, a to na vlastný účet podniku, pokiaľ nejde o bankové činnosti vykonávané bankou, poisťovacie činnosti vykonávané poisťovňou alebo obchodovanie s cennými papiermi, ktoré vykonáva registrovaný obchodník s cennými papiermi).

3. Ak sú podľa odseku 1 výhody zo zmluvy odopreté v súvislosti s príjmom rezidenta jedného zmluvného štátu, príslušný úrad druhého zmluvného štátu môže napriek tomu poskytnúť tieto výhody v súvislosti s príjmom, ak v odpovedi na žiadosť tohto rezidenta, tento príslušný úrad rozhodne, že poskytnutie týchto výhod je opodstatnené vzhľadom na dôvody, pre ktoré tento rezident nesplnil podmienky stanovené v odsekoch 1 a 2. Príslušný úrad zmluvného štátu, ktorému rezident druhého zmluvného štátu predložil žiadosť podľa predchádzajúcej vety, sa poradí s príslušným úradom tohto druhého zmluvného štátu, predtým ako žiadosti vyhovie alebo ju zamietne.“.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky, správca obsahu a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je
Úrad vlády Slovenskej republiky, Námestie slobody 1, 813 70 Bratislava,
tel.: 02 888 91 131, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.